

Bayer Zsolt: Impraktikus dolgaink 3.

2017 február 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Eld?lt tehát: nem lesz olimpia Budapesten, legalábbis 2024-ben biztosan nem. Kár. Kár érte.

Megérdemeltük volna. Megérdemeltük volna az újkori olimpiákon nyújtott teljesítményünk miatt egyfel?l, a nemzeti ügy lehet?sége miatt másfel?l.

Jó lett volna egy nemzeti ügy. Ugyanis nem volt nemzeti ügyünk, csak a Jóisten tudja, mióta nem. Talán a trianoni fájdalom volt ilyen utoljára, bár abba is nagyon hamar belepiszkítottak a kommunisták. Nálunk még a Trianon után idegen országokba szakadt magyarok honosítása sem lehetett nemzeti ügy, lásd a 2004-es népszavazás szégyenteljes baloldali-liberális kampányát, Gyurcsánnyal az élén.

Most egy ideig úgy t?nt, az olimpia nemzeti ügy lesz. Persze, az nem volt kérdés, hogy a jobboldal (ami Magyarországon persze a baloldal is) nemzeti ügynek fogja tekinteni az olimpiát. Az volt a kérdés, minek fogja tekinteni a baloldal (ami Magyarországon semmit sem jelent, csak a nihilt).

És akkor jött a meglepetés: ez a baloldal azt mondta, az olimpia nemzeti ügy. Ismételgessük, mert érdemes: Zalaegerszegt?l Békéscsabáig végre ugyanazt gondolják az emberek valamir?l, az olimpiában a legfontosabb az addig vezet? út, ami nemzetté kovácsolhat bennünket (Horváth Csaba). Az olimpia végre felrázza majd ezt a kicsit szürke országot, végre egy ügy, ami nem pártpolitikai ügy, hanem nemzeti ügy (Kunhalmi Ágnes). Aztán megszavazták az olimpia rendezésének ügyét, megszavazták a kandidálást, a parlamentben több mint 80 százalékos, a f?városi közgy?lésben pedig 93 százalékos többséggel. Megszavazták, vagyis felhatalmazták a magyarországi illetékeseket (kormányt, f?várost, MOB-ot), hogy beadják a pályázatot.

Ismétlem: egy pillanatra úgy t?nt, mégis csak lesz egy nemzeti ügyünk. És a kormánypártok és a kormány és a f?város vezetése és a MOB és mi, mindannyian ismét naivak voltunk, ismét elhittük egy pillanatra, hogy ezek valakik, ezeknek lehet adni a szavára, ezekkel szóba lehet állni. Pedig eszünkbe juthatott volna, hogy amikor Egerszegi Krisztina egyszer életében vállalta a véleményét egy politikai kérdésben, ezek azonnal nekiestek, szétszedték, és kijelentették, hogy Egerszegi Krisztina „nem a nemzet Egérkéje többé”. Ennek ellenére megint elhittük, hogy elhihetjük.

Megérdemeltük volna. Megérdemeltük volna az újkori olimpiákon nyújtott teljesítményünk miatt egyfel?l, a nemzeti ügy lehet?sége miatt másfel?l.

Jó lett volna egy nemzeti ügy. Ugyanis nem volt nemzeti ügyünk, csak a Jóisten tudja, mióta nem. Talán a trianoni fájdalom volt ilyen utoljára, bár abba is nagyon hamar belepiszkítottak a kommunisták. Nálunk még a Trianon után idegen országokba szakadt magyarok honosítása sem lehetett nemzeti ügy, lásd a 2004-es népszavazás szégyenteljes baloldali-liberális kampányát, Gyurcsánnyal az élén.

Most egy ideig úgy t?nt, az olimpia nemzeti ügy lesz. Persze, az nem volt kérdés, hogy a jobboldal (ami Magyarországon persze a baloldal is) nemzeti ügynek fogja tekinteni az olimpiát. Az volt a kérdés, minek fogja tekinteni a baloldal (ami Magyarországon semmit sem jelent, csak a nihilt).

És akkor jött a meglepetés: ez a baloldal azt mondta, az olimpia nemzeti ügy. Ismételgessük, mert érdemes: Zalaegerszegt?l Békéscsabáig végre ugyanazt gondolják az emberek valamir?l, az olimpiában a legfontosabb az addig vezet? út, ami nemzetté kovácsolhat bennünket (Horváth Csaba). Az olimpia végre felrázza majd ezt a kicsit szürke országot, végre egy ügy, ami nem pártpolitikai ügy, hanem nemzeti ügy (Kunhalmi Ágnes). Aztán megszavazták az olimpia rendezésének ügyét, megszavazták a kandidálást, a parlamentben több mint 80 százalékos, a f?városi közgy?lésben pedig 93 százalékos többséggel. Megszavazták, vagyis felhatalmazták a magyarországi illetékeseket (kormányt, f?várost, MOB-ot), hogy beadják a pályázatot.

Ismétlem: egy pillanatra úgy t?nt, mégis csak lesz egy nemzeti ügyünk. És a kormánypártok és a kormány és a f?város vezetése és a MOB és mi, mindannyian ismét naivak voltunk, ismét elhittük egy pillanatra, hogy ezek valakik, ezeknek lehet adni a szavára, ezekkel szóba lehet állni. Pedig eszünkbe juthatott volna, hogy amikor Egerszegi Krisztina egyszer életében vállalta a véleményét egy politikai kérdésben, ezek azonnal nekiestek, szétszedték, és kijelentették, hogy Egerszegi Krisztina „nem a nemzet Egérkéje többé”. Ennek ellenére megint elhittük, hogy elhihetjük.

Az LMP meger?sítette, hogy ?k egészen biztosan nem részei az összefogásnak, önállóan indulnak, mert ?k még annál is jobb er?ben érzik magukat. Gyurcsány bejelentette, egy „királycsináló” ügy tárgyal a különböz? ellenzéki pártokkal, hogy a DK-t ki akarja hagyni az egyeztetésekb?l, és ?ellene szervezkednek titokban. Gyurcsány kijelentette, hogy ? volt, van és lesz. Botka kijelentette, hogy els?ként az LMP-t keresi fel, velük kezdi meg az egyeztetéseket.

Az LMP kijelentette, hogy fogalmuk sincs, mir?l akar velük Botka egyeztetni, nagyon szívesen látják Botka urat egy kávéra. Bokros Lajos kijelentette, hogy ?k akár egyedül is, mert ?k tényleg nagyon jó er?ben érzik magukat. Az

MSZP kijelentette, hogy másfél hónappal Botka bejelentkezése után Botkát tekintik miniszterelnök-jelöltnek. Az el?választást kezdeményez? Párbeszéd részér?l Szabó Tímea bejelenti, hogy a Párbeszéd ett?l a pillanattól fogva nem vesz részt tovább az el?választásban.

Neves liberális értelmiségiek bejelentik, hogy szerintük a Jobbikkal is. Neves liberális értelmiségiek bejelentik, hogy szerintük a Jobbikkal nem.

Vona szedi a szemöldökét, köszönti a hanukát, mindenkit képvisel, körülbelül áprilisban várható a nagy bejelentés, miszerint a Jobbik saját kamionnal vesz részt az idei Budapest Pride-on, Vona elnök úr egy testhez simuló, rózsaszín lasztex ruciban fog megjelenni, mögötte Pörzse Sándor lép még fel, visszafogott sminkkel, b?rben és láncokkal ékített fels?testtel. (A hardcore észak-borsodi jobbikos szavazók kissé befeszülnek...) Azóta még Botka elküldte Gyurcsányt az anyjába, Gyurcsány meg Botkát ugyanoda. Ebben a helyzetben t?nt remek lehet?ségnek, ha megszörfözik az olimpia megrendezése elleni aláírásgy?jtést.

És a nemzeti ügy? Mit számít az, ha helyette oda lehet állni kicsit a sajtó elé, miszerint „266 ezer ember legy?zte a kormányt”. Hiszen tudjuk: 266 ezer aláírás eldönti a kérdést – 3,5 millió szavazat meg érvénytelen...

Mindegy is. Csak az a baj, hogy ráment az olimpia. De emlékezzünk, 2004-ben is azt hittük, elveszett örökre a határon túli testvéreink honosítása. Aztán 2010-ben megcsináltuk a parlamentben, és még abban a kegyben is részesülhettünk, hogy láthattuk közben Gyurcsány Ferenc haza- és nemzetáruló gazember pófáját.

Úgyhogy csak halkán mondom: lehet még Budapesten olimpia...

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

